

Menczel János A Pozsonyi Zsidó Kórházban

Ez a pozsonyi zsidó kórházban készült, medikusként ott dolgoztam. Én baloldalt vagyok. 1946-ban beiratkoztam a pozsonyi egyetemre. Én gyerekkoromban, apám mellett kezdtem tanulni a medicinát, nem akkor, amikor az egyetemre mentem, tehát voltaképpen többet tudtam, mint a kortársaim és kartársaim. Valamiképpen bejutottam -- nem emlékszem, hogyan -- a pozsonyi zsidó kórházba, ahol a szülészet-nőgyógyászatban volt egy professzor és a bábák, orvos nem volt. A prof egyszer be akart hívni egy orvost egy műtéthez, egy nővérrel mentünk érte -- a nővért küldték, én csak kísértem, mert csinos volt --, de nem találtuk meg. Erre megkérdezte a prof -- Frank professzornak hívták, ő a képen jobb oldali --, hogy tudok-e altatni. 'Igen.' 'Mit készít elő?' Elmondtam. Attól kezdve a szülészet-nőgyógyászat osztályos orvosa voltam, és a nővérek, a bábák, akik persze tudták, hogy én medikus vagyok, szigorúan doktor úrnak hívtak a páciensek előtt. Persze csak második voltam. Egy nagyon komplikált és csúnya esetre emlékszem, amikor a profnak egy nehéz szülése volt, és ugyanakkor elkezdett szülni egy másik nő, és oda engem küldött le. Azt egyedül vezettem végig. Ez persze nagyképűség, ez az 'egyedül', mert ha nincs ott a bába, akkor máig is ott állok megdermedve. Én a legtöbbet a bábáktól, nővérektől tanultam. Többet, mint az egyetemen, mert tőlük a gyakorlatot tanultam meg. Nem egész egy évet voltam a zsidó kórházban. Arra nem emlékszem, hogy ott mit kaptam vagy mennyit kaptam. Pozsonyban 1946--47-ben valójában abból voltam egyetemista, hogy éjszaka bűvészként léptem fel, méghozzá két helyen, egy zenés kávéházban meg egy bárban. A kettő egy főnökség volt, tehát egy szerződés volt. Én lettem a Szlovák Bűvészkör titkára. Volt egy tag, akit én nem tartottam igazi bűvésznek, mert igazi bűvész az, aki egy asztal mellett apróságokkal, kézzel is tud bűvészkedni, ez az ember csak apparátokkal tudott, így neveztük szakmailag, ahol a technika csinálja a csodát. Csak ezekhez értett, viszont gyáros volt, eladta az egész gyárát, az egész pénzéből bűvészfelszerelést vett. Azt hiszem, akkor Európában őneki volt a legjobb bűvészfelszerelése. Közölte velem, hogy őt, ha jól emlékszem, Tel-Avivban várja a villája, ő kimegy, jöjjenek velem, megkapom a teljes felszerelést, választhatok, én dolgozom, és ő százalékot kap, vagy ő lesz a menedzser, és jön velem, én dolgozom, ő ügyintéző. Azt mondtam, hogy nem megyek. Nem akartam alijázni, én itt akartam élni.